

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINE

Numri i lëndës: 2022:286516

Datë: 03.04.2024

Numri i dokumentit: 05539600

C.nr.7487/22

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË - Departamenti i Përgjithshëm - Divizioni Civil, gjyqtari Ibrahim Maloku, në çështjen juridike kontestimore të paditësit M.R , të cilin e përfaqëson sipas autorizimit T.I, , avokat nga Prishtina, kundër të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme të Republikës së Kosovës – Drejtoria e Përgjithshme e Policisë, me seli në Prishtinë, të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti, kompensim i pagës së trembëdhjetë, lartësia e objektit të kërkesës 1,595.70 euro, jashtë seancës gjyqësore me datë 03.04.2024, jep këtë:

A K T G J Y K I M

I. APROVOHET si e bazuar kërkesëpadia e paditësit M.R , ashtu që detyrohet e paditura Ministria e Punëve të Brendshme të Republikës së Kosovës – Drejtoria e Përgjithshme e Policisë me seli në Prishtinë, që në emër të shpërblimit të pagës së trembëdhjetë për fund vitet 2019, 2020, dhe 2021, t’ia paguaj për çdo vit shumën nga 531.90 €, apo në total, shumën prej 1,595.70 €, me kamatë ligjore prej 8% vjetore, duke filluar nga data e ushtrimit të padisë datë 30.12.2022, e gjer në pagesën definitive të detyrimit, të gjitha këto në afat prej 7 dite nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarrimit të detyrueshëm.

II. DETRYOHET e paditura Ministria e Punëve të Brendshme të Republikës së Kosovës – Drejtoria e Përgjithshme e Policisë me seli në Prishtinë, që paditësit M.R t’ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumën prej 124.00 euro, të gjitha këto në afat prej 7 dite nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarrimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësi përmes përfaqësuesit të tij, me datë 30.12.2022, ka paraqitur padi, kundër të paditurës, për kompensimin e pagës së fundvitit. Në padi ka theksuar se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura në punët dhe detyrat e punës Zyrtar Policor në DRP Prishtinë. Ka shtuar se paditësi ka vlerësim plotësisht të knaqshëm, e po ashtu nuk ka asnjë masë disiplinore të shqiptuar. Tutje ka theksuar se paditësi i plotëson të gjitha kushtet për shpërblimin e pagës së fundvitit, duke u bazuar në dispozitën e nenit 29 par.2 të Udhëzimit Administrativ nr.02/2018 Mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës të datës 14.11.2018, në të cilin parashihet se personelit të policisë

të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit. Nga këto arsye ka kërkuar nga gjykata që të aprovohet në tërësi si e bazuar kërkesëpatria e paditësit dhe të detyrohet e paditura që paditësit në emër të pagës së fundvitit t'ia paguaj shumën prej nga 531.90 Euro për vitin 2019, 2020, si dhe 2021, apo në total shumën prej 1,595.70 Euro, të gjitha këto me kamatë ligjore prej 8%, duke filluar nga dita e ushtrimit të padisë e gjerë në pagesën përfundimtare.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura me datë 16.03.2023, ka parashtruar përgjigje në padinë me të cilën e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit. Në përgjigje në padi e paditura ka theksuar se nuk është kontestuese fakti se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura duke u mbështetur në vërtetimin e punësimit të lëshuar nga e paditura me datën 05.01.2022. Ka theksuar se e kundërshton shumën e kërkuar nga paditësi në emër të pagës së fund vitit, me arsyetimin se nuk është realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mjeteve financiare. Ka shtuar se Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit nr.07/L-041 mbi Ndarjet Buxhetore për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2021, përkatësisht Ligjin nr. 05/L-125, neni 20 paragrafi 4 për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2017 nuk ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës dhe si rrjedhojë, çdo nismë, duke përfshirë edhe nenin 29 pika 2 të UA nr.02/2018 për Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxhetore – financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së fundvitit. Më tej ka shtuar se kërkesa e paditësit vlen vetëm brenda mundësive ligjore, financiare dhe institucionale të të paditurës dhe me asnjë dispozitë ligjore nuk është përcaktuar si detyrim i tani të paditurës. Ka theksuar se e paditura si detyrim të vetmin ndaj paditësit ka përmbushjen e kontratës së punës e cila konsiderohet ligj për palët. Andaj edhe i ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë e paditësit ta refuzoj në tërësi si të pabazuar.

Gjykata pas pranimit të përgjigjes në padi ka gjetur se janë plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara me nenin 398 të LPK-së, për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, sepse në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, që në këtë rast rezulton se patria e paditësit është e bazuar për arsye se:

Me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK-së) përcaktohet se: *“Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë.”*, lidhur me nenin 4 paragrafi 2 i LPK-së, në të cilin përcaktohet se: *“Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj”*.

Nga shqyrtimi i shkresave të lëndës dhe vlerësimi i përgjigjes në padi, gjykata konstatoi se: Në mes të palëve ndërgjyqësve nuk është kontestuese se paditësi është në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga vërtetimi i punësimit me nr.reference 04/1-01SRR/0001, dt.05.01.2022, i cili iu është bashkangjitur shkresave të lëndës.

Nga vërtetimi i punësimit të cekur më lartë gjykata konstatoi se paditësi e ka filluar punën te e paditura nga data 29.01.2019, dhe realizon pagë mujore, në shumë prej 531.90 €.

Gjykata, vlerëson se në këtë rast duhet të zbatohen dispozitat e Udhëzimit Administrativ nr. 02/2018 dhe UA nr.01/2021, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, për kërkesën e aprovuar të paditësit, që kanë të bëjnë me kompensimin e pagës së 13, për vitet 2019, 2020 dhe 2021.

Me nenin 29 paragrafi 2 të UA nr.02/2018 përcaktohet se: *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit”.*

Me nenin 30 paragrafi 2 të UA nr.01/2021 përcaktohet se: *“Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, nëse ka mjete buxhetore”.*

Nga interpretimi i dispozitave të lart cituara të Udhëzimit Administrative 02/2018 dhe UA nr.01/2021, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, të nxjerr nga e paditura, dhe shqyrtimit të shkresave të lëndës, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpapia e paditësit është e bazuar sepse paditësi e gëzon të drejtën që në fund të çdo viti kalendarik ta përfitoj si shpërblim një pagë mujore, e cila do të jetë ekuivalente me pagën mujore në fund të vitit kalendarik përkatës, me kusht që atë vit kalendarik punonjësit e të paditurës, në këtë rast paditësi, të kenë vlerësim të kënaqshëm të performancës së punës, dhe nëse nuk ju është shqiptuar ndonjë masë disiplinore brenda vitit përkatës. Në këtë rast sipas formularëve të vlerësimit të performancës, që gjenden në shkresat e lëndës, konstatohet se paditësi, ka vlerësim të kënaqshëm, të performancës dhe të njëjtit nuk iu është shqiptuar ndonjë masë disiplinore, për gjatë viteve 2019, 2020, dhe 2021. Për më tepër e paditura nuk ka parashtruar ndonjë vërejtje, me anë të përgjigjes në padi, e që do të vinte në dyshim performancën e paditësit për vitet e lartcekura, e po ashtu nga e paditura nuk është ngritur as çështja e ndonjë mase disiplinore eventuale të shqiptuar ndaj paditësit.

Me rastin e vendosjes lidhur me lartësinë e kompensimit për shpërblimin e pagës së fund viteve 2019, 2020, dhe 2021, gjykata mori për bazë vërtetimin e punësimit, të vlerësuar si më lart, nga e cila rezulton paga të cilën e realizon paditësi, andaj të njëjtit për vitet 2019, 2020, dhe 2021, i takon shuma ashtu siç është vendosur në dispozitivin e këtij aktgjykimi.

Gjykata, vlerëson se e paditura ka pasur për detyrim sipas dispozitave të lart cituara, që t’ia kompensoj paditësit, pagat e 13-ta, për fund vitet 2019, 2020, dhe 2021. Andaj paditësi e ka cilësinë e kreditorit ndërsa e paditura cilësinë e debitorit, bazuar ne nenin 245 të Ligjit mbi

Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), në të cilin përcaktohet se: *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*, prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura i ka mbetur borxh paditësit me aplikimin e dispozitave të lartcekur dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditësit t’ia kompensoj shumën e gjykuara, si në pikën -I-, të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Për kamatën gjykata ka vendosur duke u mbështetur në nenit 382 të LMD-së, sipas të cilës dispozitë është paraparë se: *“Debitori që vonon në përmbushjen e detyrimit në të holla debiton, përpos borxhit kryesor, edhe kamatën. Lartësia e kamatëvonesës është tetë përqind (8%) në vit, përveç nëse parashihet ndryshe me ligj të veçantë”*, dhe si datë nga e cila rrjedh detyrimi i të paditurës për pagesën e kamatës gjykata ka caktuar datën e paraqitjes së padisë në Gjykatë, datë 30.12.2022.

Gjykata i vlerësoi edhe pretendimet e të paditurës në përgjigje në padi dhe gjeti se të njëjtat janë të pabazuara. E paditura nuk mund ta mënjanoi detyrimin, me pretendim se detyrimet financiare nga Udhëzimi Administrativ, nuk prodhojnë efekt për shkak se nuk janë në harmoni me Ligjin mbi Ndarjet Buxhetore, Gjykata vlerëson se këto akte, në këtë rast Udhëzimet Administrative të lartcekura, janë aprovuar nga struktura të larta të të paditurës, e të cilët e kanë pasur për qëllim edhe motivimin e punonjësve për punë kur edhe kanë përcaktuar shpërblime për të njëjtat. Për më tepër derisa ato janë qartë të specifikuara, nuk mund të interpretohen në dëm të tani paditësit duke u thirrur në ekzistimin e mundësive financiare, e as nuk mund të mbetet në diskrecionin e të paditurës se a mundet apo jo për tu përmbushur detyrimet që rezultojnë nga dispozitat e lartcekura.

Vendimin që pala e paditur ti bartë shpenzime e procedurës, Gjykata e ka bazuar në dispozitën nenit 449 dhe 452 e LPK-së, sipas të cilave paditësit i pranohen shpenzimet në shumë prej 124.00 €, dhe atë në emër të përpilimit të padisë, shumën prej 104.00 € dhe në emër të taksës për padi shumën prej 20.00 €.

Nga se u tha më lartë, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
C.nr.7487/22, datë 03.04.2024

Gjyqtari,
Ibrahim Maloku

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, në Gjykatën e Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate.